

opstod saadanne Stridigheder, skulde Sagen indberettes til Ministeriet, og et Udvalg, bestaaende af 2 fra Farmaceuternes Side og 2 fra Apotekernes Side, skulde da træde sammen med Forligsmanden og afsige Kendelse, der vel at mærke var forbindende; Parterne skulde under Ansvar efter Loven rette sig efter den. Denne Bestemmelse vakte ikke ringe Uvillie i farmaceutiske Kandidatkredse, idet disse Medhjælpere blev stillede paa en ganske enestaaende Maade, idet de blev de eneste Arbejdere, der blev tvungne til at tage bestemt Arbejde igen. Det faldt saa meget haardere, som det praktisk talt vilde sige, at de altid maatte gaa i Arbejde paa det samme Apotek. Dernæst var Bestemmelsen affattet saaledes, at selv nogle af de Medlemmer, der havde været med til at affatte den, var ganske uklare over, hvad Meningen var, idet det dog forekom nogle, at det var for betænkeligt, at en Mand, der med 3 Maaneders Varsel havde opsagt sin Plads, kunde blive dømt pligtig til at gaa igen ind i denne Plads. Ministeriet har heller ikke fundet Anledning til at lovfæste en saadan Bestemmelse. Forslaget her gaar ud paa, at Sagen i saadanne Tilfælde skal behandles efter de sædvanlige Regler i Loven om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder af 12. April 1910. Kommer der en saadan Konflikt, og kan Apotekerne ikke enes med Farmaceuterne, bliver Sagen henvist til Forligsmanden, der søger at mægle Parterne imellem. Her er der den Fordel, at der altid findes en Tid af 3 Maanedes, saaledes at man i Almindelighed kan opnaa Enighed. Men skulde der komme Strid, og finder Ministeriet det i Konfliktstilfælde paa krævet, er det berettiget til midlertidigt at fritage Apotekerne for Pligten til at benytte eksamineret Medhjælp, hvor dette normalt fordres, ligesom yderligere til administrativt at give Apotekerne saadanne Tilladelser, som maatte findes tjenlige til at vedligeholde en for Befolkning og det offentlige saa vidt mulig uforstyrret Medicinforsyning.

I §§ 8 og 9 findes der Bestemmelser om det Bogholderi, som en Apoteker skal føre. Der er her foretaget nogle Ændringer i Kommissionens Forslag, men de skyldes den Omstændighed, at Ministeriet har medtaget de Lovbestemmelser, der findes i Loven af 1895 om Afgift af personlige Apotekerbevillinger. Det har nemlig været Ministeriets Hensigt i dette Lovforslag at samle alle de Bestemmelser, der overhovedet findes om Apotekervæsenet, saaledes at man har et bestemt Sted, hvor man kan finde alle Reglerne. Derfor har

man ogsaa medtaget Reglerne om Afgiften, men uden at foretage nogen som helst reel Forandring i dem. Man har ladet en lille Bestemmelse, der fandtes i Kommissionens Forslag § 9 om, at Apotekere ikke maatte tage syge under Behandling, gaa ud, den er nemlig overflødig, da ingen anden end de anerkendte Læger maa tage syge under Behandling.

I § 11 hedder det, at Justitsministeriet bestemmer efter Indstilling af en af dette efter Forhandling med Ministeriet for Handel og Søfart med højst 10 Aars Mellemrum nedsat Kommission dels, hvad der skal betragtes som henholdsvis præparerede og upræparerede Medicinalvarer, og dels, hvilke Medicinalvarer, saavel præparerede som upræparerede, det skal være Apotekerne forbeholdt at forhandle og udlevere i visse mindre Dele. Der drages endvidere Grænser for Apotekernes Handelsret. I Øjeblikket er det saaledes, at Apotekerne har en meget vidtstrakt Handelsret efter den gamle Forordning af 1672. Her indskrænkes deres Handelsberettigelse til at forhandle alle Varer, der er forbeholdt Apotekerne, alt, hvad de efter Bestemmelserne i § 14 er forpligtede til at føre eller fremskaffe, alt, hvad der kan bruges ved et Sygeleje, og alt, hvad der overhovedet kan tjene som Lindrings- og Lægemedel for Mennesker eller Dyr, endvidere Forbindstoffer, Desinfektionsmidler eller lignende. Andre Ting maa de kun forhandle, naar de har Næringsbevis dertil. I § 12 findes der en Undtagelsesbestemmelse fra Apotekernes Eneret for store Hospitaler, der drives af Stat og Kommune. De faar Ret til at lade deres Medicin tilberede af en paa Hospitalet ansat farmaceutisk Kandidat. I § 13 gives der Regler, der svarer til de nuværende om Haandkøbsalg og Lægers Ret til at udlevere Medicin.

I § 14 gives der Regler om, at Apoteker skal være aabne hele Døgnet eller visse Tider af Døgnet. Endvidere gives der Regler om deres Forsyning med Medicinalvarer. Ligeledes bestemmes det, at Sundhedsstyrelsen fastsætter, hvilke Lægemedler Apotekerne kun maa udlevere efter Rekvisition ved en her i Landet autoriseret Læge, Tandlæge eller Dyrlæge udstedt Recept. Ministeriet har fundet, det var nødvendigt at tilføje „en her i Landet autoriseret“. Den Udtalelse, der fandtes i Medicinalkommissionens Betænkning, at man mulig kunde autorisere nogle udenlandske Læger, forekom ikke at give nogen heldig Løsning. Man maatte enten autorisere alle eller ingen. Derfor har man ment, det var